

95 teser til tiden

Af præster og lægfolk fra Lolland-Falsters stift og doktor Martin Luther

1. Kirken skal altid arbejde på at være kirke ind i den lokale virkelighed og den givne kontekst – fokus på kontekstuel teologi – kontekstuel menighedsforståelse. Pia Pape, sognepræst i Birket-Femø Pastorat

2. *Det er ikke os, som kan holde kirken oppe. Det var heller ikke vore forfædre. Det vil heller ikke blive vore efterkommere. Men det har været, er stadig og vil fortsat være ham, som siger: ”Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”* (Matt 28, 20). Martin Luther

3. Et kristent menneskes salighed beror på, at det i liv og død kan hvile i troen på at være båret af en nådig Gud. Birgitte Flensburg, sognepræst i Nebbelunde-Sædinge pastorat og Maribo Domsogn

4. *Kirkens sande skat er det højhellige evangelium om Guds herlighed og nåde.* Martin Luther

5. Lad hver dag være en forberedelse til døden, i lyset af Jesu Kristi opstandelse. Gitte Sylvest Larsen sognepræst i Hunseby Pastorat

6. *Intet kristenmenneske skal ved livets ende frygte for, at han er alene i dødens stund.* Martin Luther

7. Enhver, der vil høre ordet om den ubegribelige hjælp, Gud har givet i Kristus Jesus skal have mulighed for det til hver en tid. Den styrke, troen på Kristus giver og Åndens stadige igangsætning er fundamentet for den kristnes liv og død. Benedikte Knudsen, sognepræst i Idestrup Pastorat

8. *Troen er en levende, dristig tillid til Guds nåde.* Martin Luther

9. Kirken har et centrum, Jesus Kristus, vor herre og frelser, det er vores fixpunkt, hvorudfra alt andet skal forstås. Resten i verden er flydende. Susanne Oxholm Bay Jacobsen, sognepræst i Købelev-Vindeby Pastorat

10. Kirken er et hus, hvor man skal elske Gud og høre ham. Ikke træ eller sten, ikke dyr uden forstand, men mennesker, som kender, elsker og priser Gud. For at du skal sætte din lid til Gud i alle ting, i kors og lidelse, skal du vide, at der er en sand kirke, selv om der så blot er to troende mennesker sammen. Martin Luther

11. Lidelsen i verden er uden mening – meningen findes kun hos Gud i hans kærlighed, som er fuldkommenheden selv. Rebekka Maria Brandt Kristensen, sognepræst i Søllested-Skovlænge-Gurreby Pastorat

12. Navn af teolog fortjener den, som forstår Guds synlige og udadvendte væsen ad den vej, at han får indsigt gennem lidelse og kors. Martin Luther

13. Jeg tror, at Jesus Kristus gennem sin død og opstandelse har frelst mig, og i sidste ende er alle mine og verdens problemer løst i det. Kirken er til for at forkynde den frelser, og al tale om Guds kærlighed som en selvfølge, uden om Jesus Kristus, bør heftigt kritiseres. Kasper Michael Høyer, sognepræst i Vesterborg-Landet-Ryde Pastorat

14. Jeg vil aldrig have nogen anden tanke end denne: Opstandelsen er sket for mig. Martin Luther

15. Der er ikke måde med Guds nåde, men alene Kristus er Guds måde. Nåde kommer af korsets gåde, og den, som vil tro på sin egen måde, ender med sin egen unåde. Hvor Gud vil råde, må mennesker altså holde måde. Jesper Bacher, sognepræst i Tirsted-Vejleby-Hillested-Skørtinge Pastorat

16. Og dette er grunden til, at vor teologi er vis. Den fører os bort fra os selv og stiller os udenfor os selv, så vi ikke stoler på vore egne kræfter, vor samvittighed, hvad vi føler, vor person og vore gerninger. Martin Luther

17. Jeg er glad for kirken og den lomme af næstekærlighed, som er her; men jeg bekymres, fordi kirken er trængt fra mange sider. Den glæde, som jeg selv finder ved at gå til gudstjeneste, høre et foredrag eller prædiken, synge salmer og højskolesange, mærker jeg ikke altid hos andre. Dorte Hedegaard, sognepræst i Nordvestfalster Pastorat

18. De kristne bor langt fra hinanden. Martin Luther

19. Ingen af denne verdens mange paver kan sætte Kristi ord ud af kraft: Hverken politikere, kulturpersonligheder eller andre meningsdannere.

Sognepræst Lars Mynster, sognepræst i Skt. Nikolai Sogn, Nakskov

20. *Thi pавens hat er ikke død for mine synder, hedder heller ikke Kristus, og alle kristne før og under ham er blevet hellige og salige uden hans hat.*

Martin Luther

21. Guds Ord er blevet kød og har taget bolig iblandt os i Jesus Kristus og i hans menighed, der er Kristi legeme på jorden og har hans Ånd. Derfor skal kirkerne være steder, hvor mennesker kan møde den levende Gud - og Kristi sindelag - i os. Bjørn Ohlendorff Krohn, sognepræst ved Lindeskovkirken, Nykøbing Falster Sogn

22. *Et kristenmenneske lever ikke i sig selv, men i Kristus og i sin næste. I Kristus ved troen, i næsten ved kærligheden.* Martin Luther

23. Guds væsen og frelsens vej er alene åbenbaret og udelukkende skænket os ved, at han i Jesus af Nazaret er blevet menneske. Dette udtrykker Jesus selv således: Jeg er vejen og sandheden og livet. Ingen kommer til faderen uden ved mig. Michael Fagerlund, provst i Falster Provsti

24. *Han(Gud) alene er retfærdig og retfærdiggør den, som har tro på Jesus. Fra denne artikel kan man ikke vige eller give efter for noget, om så himmel og jord falder, eller hvad der ikke kan bestå. For der er ikke noget andet navn, hvorved vi kan blive salige.* Martin Luther

25. Alle kristne bør vise overbærenhed mod deres næste og lade sig fylde op af Helligånden og lade kærligheden være deres pejlemærke i livet. Janne Christine Funch Svensson, sognepræst i Kappel-Langø-Vestenskov-Arninge Pastorat

26. *Vil du gælde for at være en retskaffen kristen for Gud og verden, en som ikke blot har Kristus på tungen, eller blot læser om ham på et papir eller i en bog, men som har ham dybt i hjertet, så tænk på, at du skal bevise det for enhver i gerning og liv, at din kærlighed skal tjene og hjælpe din næste.* Martin Luther

27. I kirken taler vi vanvid. Her kaldes en skive dårligt brød for Kristi legeme og en sjat madeira for Hans blod. Den, der ubestrideligt har gjort det forkerte, får at vide: Du er tilgivet. Om små nye homo sapiens'er meddeles det, at universets Herre er med dem alle dage indtil verdens ende. Døde bliver meddelt: Du skal leve. Utroligt. Anders Blichfeldt, sognepræst i Holeby-Bursø Pastorat

28. *Fornuften, hvor skøn og herlig den end er, tilhører alligevel blot verden. Her har den sit herredømme og sit rige. Men i Kristi rige råder alene Guds Ord.* Martin Luther

29. Frelsen sørger Gud for. Han har givet os sine nådemidler, der langt overgår tidens virkemidler til opnåelse af selv-frelse. Der er saft og kraft i dåb og nadver og i relationen, som gør, at vi må kalde Gud for far. Torben Elmbæk Jørgensen, Sognepræst i Eskilstrup-Ønslev Pastorat

30. *Sakramentet er en fæstning, en bro, en dør, et skib og en bære for os, ved hjælp af hvilket vi rejser fra denne verden til det evige liv. Derfor kommer det helt an på troen, for den, som ikke tror, er lig et menneske, som skal rejse over havet, men som er så lidt modig, at det ikke stoler på skibet, og derfor bliver tilbage og aldrig kan blive salig, fordi det ikke vil gå om bord og rejse over.* Martin Luther

31. Da vor Herre og Mester Jesus Kristus sagde: ”Elsk din næste som dig selv”, ville han, at vi skulle elske det gudsskabte menneske, uanset køn, etnicitet eller religiøs overbevisning, fremfor at elske landområder, flag eller ejendom. Christina Mielcke, sognepræst i Toreby Pastorat

32. *Forbandet være det liv, man kun lever for sig selv og ikke for næsten. Men velsignet være det liv, man ikke lever for sig selv og tjener sig selv, men næsten med lære, vejledning og hjælp og hvad det end måtte være, han behøver.* Martin Luther

33. ”Rejs dig, tag din bære og gå!” (Joh 5, 9 ff.). Det er troen, der sætter os frie til at gøre det – rejse sig, tage sit eget liv på sig og bære det med, hvad det indebærer. Og deri bliver vi pligtige og skyldige i alt det, som livet med Gud og mennesker kalder os til. Sagt som en replik, en tese, imod tidens

tendens til at overse betydningen af pligt og skyld. John Andersen, sognepræst ved Klosterkirken, Nykøbing Falster Sogn

34. Den, som vil være en kristen, må frygte Gud, stole på ham og passe sit kald. Da vil man have nok at gøre! Man skal lægge sin vej i Herrens hænder morgen og aften, sove i Herrens navn, stå op igen og gøre det, som lægger sig til rette for os, hvilken stand, vi end tilhører. Martin Luther

35. Kirkens forkyndere må og bør være i tiden, men ikke af tiden. Evangeliet skal forkyndes frisk og frejdigt og gerne med nye takter og rytmer. Men evangeliet bør ikke nedgraderes til et nødvendigt onde, som blot skal tåles, før kirken fyldes med tidens flygtige tendenser. Det er ikke op til præsterne at forny evangeliet, det skal Kristus nok sørge for. Lisbeth Lumby, sognepræst i Saksøbing Sogn.

36. Kristus har ikke stiftet og indsat prædikeembedet, for at det skal tjene til at erhverve penge, gods, gunst, ære og venskab eller til at søge egen fordel, men for at man frit og offentlig skal bringe sandheden for dagen, revse de onde og sige, hvad som hører til sjælenes nytte, frelse og salighed. Martin Luther

37. At leve som kristen er at møde ethvert menneske som et medmenneske, som har krav på at blive behandlet som en af Guds elskede skabninger. Stine R. Sylvest, sognepræst i Brydebjerg-Krumsø Pastorat

38. Selv om der bare findes et eneste menneske, som du er uvenlig indstillet overfor, så er du ingenting, selv om du kunne udføre mirakler. Martin Luther

39. Kristenlivet er troen på noget større og mægtigere, håbet om det evige liv, der bryder dødens lænker, og Guds kærlighed, der rækker ud mod alle, om de siger ja eller nej. Kristenlivets fjende er de gudløse hjerner, der erklærer intethedens magt. Kristenlivets tro, håb og kærlighed sejrer af Guds nåde. Anders Lauritsen, sognepræst i Væggerløse Pastorat

40. En kristen er en fri herre over alle ting og ikke underordnet nogen. En kristen er en ufri Herre i alle ting og underordnet enhver. Martin Luther

41. I kristendommen begynder verden med en have, Eden, og slutter med en by, Det Ny Jerusalem. Begge er Guds Rige, men der sker en udvikling og forædling af Riget og menneskesjælen på vej fra haven til byen. Tom Friis, sognepræst i Nørre Ørslev-Systofte-Sønder Kirkeby Pastorat

42. *Det kristne liv består ikke i at være from, men i at blive from; ikke i at være frisk, men i at blive frisk; ikke i at være, men i at blive; ikke i at være i ro, men i at være i bevægelse. Vi er det ikke endnu, men vi er i færd med at blive det. Det er endnu ikke gjort eller sket, men det er i færd med at ske. Det er ikke enden, men vejen. Alt gløder og glinser endnu ikke, men alt bliver bedre.* Martin Luther

43. Ligesom Jesus forkyndte og gav liv til mennesker uanset deres nationalitet, religiøse baggrund, livsførelse, tro og andre afvigelser fra de samtidige forestillinger om det udvalgte folk, skal kirken forkynde Guds velsignelse til ethvert menneske, som behøver den. Kirken skal prædike kærlighed til Gud og næsten, ikke frygt, fordømmelse eller nationalisme. Karin Andersen, pastor, Errindlev.

44. *Den, som går forbi sin næste, går også forbi Gud.* Martin Luther

45. Min tro er identisk med mit håb – nemlig, at det går an at leve på denne jord på trods af, at jeg ikke er og ikke magter at være god nok. Anne Reiter, Domprovst i Lolland-Falsters Stift og i Maribo Domprovsti

46. *Ordene ”Jeg sætter mit håb til Herren” indeholder summen af hele den kristne lære, som ikke beror på noget ydre og synligt, men på håbet.* Martin Luther

47. At være kristustroende betyder, at alt drejer sig om Jesus Kristus, der viser os, at for Gud drejer alt sig om os. Mette Trankjær, sognepræst i Horbelev-Falkerslev Pastorat

48. *Gud er i sandhed vor Far og vor Gud; men begge dele blot i Kristus.* Martin Luther

49. Troen på Kristus er frihed til, med glæde og frimodighed, at være i vores brogede, mangfoldige verden uden at være af verden.

Christina Rygaard Christiansen, sognepræst i Tingsted Sogn

50. *Tro er en levende, dristig tillid til Guds nåde, så vis, at man kunne dø tusind gange deri. En sådan tillid og erkendelse af Guds nåde gør glad, frimodig og munter over for Gud og alle Guds skabninger.* Martin Luther

51. Som det ituskårne vinder ved at blive klinket med guld, sådan heler Guds nåde og kærlighed det sønderbrudte menneske. Søren Winther Nielsen, sognepræst Skelby-Gedesby-Gedser Pastorat

52. *Kristus har genløst mig fortabte og fordømte menneske, erhvervet og vundet mig fra alle synder, fra døden og fra Djævelens magt. Ikke med guld eller sølv, men med sit hellige og dyrebare blod og med sin uskyldige lidelse og død.* Martin Luther

53. Ligeså tit du trækker vejret ind, bliver du fyldt af Guds ånd. Tro er ikke noget, du skal opnå. Tro er ikke en tilstand. Tro er ikke noget, du kan. Tro er det, du får givet, ligeså tit du trækker vejret ind. Lill Arendt Hemmingsen, sognepræst i Nykøbing Falster Sogn

54. *Bøj dine ører – det er at tro.* Martin Luther

55. Reformationen var et gruppearbejde, ikke enkeltpersoners værk. Luther var gruppeorienteret. Derfor blev Luthers nye tanker bestemmende for, at Wittenberg blev et reformatorkollektiv. Derfor skal vi samarbejde. For kirken er først og fremmest en organisme, hvor kirken som organisation skal værne om og byde gode vilkår for kirken som en organisme. Bjarne Abildtrup Madsen, provst i Lolland Vestre Provsti og sognepræst på Fejø

56. *Vi må lade de andres plager blive vores, hvis vi vil, at Kristus og hans hellige skal lade vore plager være deres, så virkeliggøres fællesskabet.* Martin Luther

57. Den, der på evangelisk grund går til kamp mod selvtillidstrækkelighed i - og borgerliggørelse af Den Danske Folkekirke, skal være velsignet. Den, der løfter evangeliet mod konformitet og inert i Den Danske Folkekirkes, skal være velsignet. Per Møller, sognepræst i Maribo Domsogn

58. *Guds ord er noget andet end skik og brug.* Martin Luther

59. *At være døbt til at høre Jesus Kristus til betyder, at du ikke skal iscenesætte dit liv og bære alting. Der er nemlig én, du kan følge: Jesus Kristus. Det er befriende og aflastende at vide, at Gud bærer alt det, som jeg ikke selv magter at bære.* Jannie Edelberg Nielsen, sognepræst i Nykøbing Falster Sogn

60. *At blive døbt i Guds navn er at blive døbt, ikke af mennesker, men af Gud selv. Derfor, skønt det sker ved menneskehånd, så er det dog i sandhed Guds eget værk.* Martin Luther

61. *Gud elsker sine skabninger og omslutter skaberværket med sin kærlighed. Hans kærlighed, omsorg og løfte om det evige liv omslutter også vore døde, udøbte børn. For Gud har ikke bundet sin magt og kærlighed til dåbens sakramente, men i kærlighed forbundet sig med os gennem sit ord, Jesus Kristus.* Birthe Gunhild Friis, sogne- og sygehuspræst i Nykøbing Falster Sogn

62. *Gud er en glohed bageovn af kærlighed, som når fra jorden og helt op til himlen.* Martin Luther

63. *For at få kirkens budskab ud skal vi bruge nutidigt sprog og moderne virkemidler, så alle har mulighed for at forstå det. Vi må være indstillet på konkurrence, men vi skal være en del af det omliggende samfund, for det er det, som Guds kærlighed handler om og favner.* Margrethe Tøttrup, sognepræst i Stubbekøbing- Maglebrænde Pastorat

64. *Kristus må og skal prædikes sådan, at troen deraf vokser frem hos dig og mig og bevares.* Martin Luther

65. *Formidling af kristendom skal ske i et sprog, der fanger tilhøreren og sættes i nutidige relationer med eksempler fra hverdagen.* Bent Normann Olsen, Stiftsrådsformand, Formand for Maribo Domsogn og Lolland-Falsters Stiftsråd

66. *Når vi vil prædike for børnene, må vi også snakke barnligt med dem.* Martin Luther

67. Det perfekte menneske er en ukristelig illusion. Død over nulfejlskulturen! Susanne Møller, Formand for Vejleby Menighedsråd og medlem af Stiftsrådet

68. Gud bevare mig for en kirke, hvor der kun er hellige. Jeg vil være i den kirke og blandt den flok, hvor der er svage, syge, mismodige, som kender og føler deres synder og elendighed; og som uafbrudt sukker og råber til Gud om trøst og hjælp, og som tror syndernes forladelse. Martin Luther

69. I kirken forkyndes det største af alt. Har lades travlheden, splittelsen og døgnets bekymringer ude. Vi samles om det ene fornødne: at høre budskabet om frelse og forsoning gennem Jesus Kristus. Tove Niclasen, menighedsrådsmedlem i Tirsted Sogn

70. Sjælen kan undvære alt undtagen Guds ord, og uden Guds ord er den ikke på nogen måde hjulpen. Martin Luther

71. Folkekirken må – trods sin rolle som statskirke – turde gå imod de almindelige samfundsmæssige trosforestillinger og have mod til at være et modbillede. Dette fordrer et indre opgør med magten, at have mod til række ud over sin egen struktur, sine egne vaneforestillinger. Elisabeth Knox-Seith, pilgrimspræst og stiftsvikar

72. Den kristne kirke er en hær. Vi står alle i kamp. Evangeliet er vor fane. Under det fører vi krigen på ret måde, og vi sejrer ved Ordet. Martin Luther

73. Evangeliet er en levende stemme, der har brug for en autentisk prædikant. Autenticiteten er ikke en intellektuel eller en emotionel præstation, men afspejler viljen til at være sig selv – en villighed, der udspringer af lydigheden mod Gud. Derfor er forkyndelsen tæt forbundet med prædikantens åndelige liv og personlige Gudsforhold. Marianne Gaarden, biskop over Lolland-Falsters Stift

74. Jeg vil vise dig en ret måde at studere teologi på, for jeg har øvelse i det, som den hellige kong David lærer os i Salme 119, og uden tvivl har også alle patriarkerne og profeterne holdt sig til den. Her finder du tre regler, som er rigelig fremstillet gennem hele salmen, og de er: Bøn, meditation og prøvelse. Martin Luther

75. Erkend at du med dine sanser ikke kan gennemskue de store sammenhænge, men at du kan bede om kraft og styrke til at klare de udfordringer, som livet byder dig. Ebbe Balck Sørensen, medlem af Lolland-Falsters Stiftsråd

76. *Det er ikke bøn at stå i kirken og mumle og plapre. Men angsten lærer os at bede ret. Som man siger: Sulten er den bedste kok.* Martin Luther

77. Med Luther er det onde ikke mere natur, men måde. Grådighed, seksualitet eller selvopretholdelse er hverken godt eller ondt, men etisk indifferente ligesom idealisme og altruisme. Laster kan være gavnlige og dyder kan være ødelæggende. For synd er relation og ikke substans. Fordi troen er afgørende. Henrik Gade Jensen, sognepræst i Gloslunde-Græshave-Danemare-Tillitse Pastorat.

78. *Så synd tappert, men tro og glæd dig endnu mere frejdigt i Kristus, for han er sejrrig over synd, død og verden. Så længe vi er her, så kan vi ikke undgå at synde. Bed frejdigt, for også du er en stor synder.* Martin Luther

79. Kirken er altid forsvarer for den fattige. Den fattige, der ikke har til de daglige fornødenheder til sjæl og legeme. Legemets tarv at der er mad og klæder. Sjælen, at den må hente sin styrke i Guds Ord. Kirken, at dens præster og lægfolk, må aldrig stå i vejen for det dette. For Gud er vi alle tiggere. Anne- Lene Nielsen Frederickson, sognepræst i Errindlev-Olstrup, Tågerup-Fuglse-Krønge-Torslunde Pastorat

80. *Vi er tiggere, det er vist og sandt.* Martin Luther

81. Med evangeliet at være sat fri af trældommen under loven, er at være sat fri af i går's fortræd, er at være sat fri af sin skyld til at gøre sin skyldighed over sin næste og sit samfund. A.O Andersen, tidligere kirkeminister, medlem af Rødby menighedsråd og provstiudvalget i Maribo Domprovsti

82. *"Et kristenmenneske lever ikke i sig selv, men i Kristus og i sin næste. I Kristus ved troen, i næsten ved kærligheden.* Martin Luther

83. Det almindelige præstedømme skal fastholde præst og menighed på evangeliet. Men ofte prædiker præsten uden interaktion – mens folk i al-

mindelighed, i og uden for kirken, stykker troen sammen af tilfældige input og personlige præferencer, men evangeliet er fælles ansvar, og det bør gudtjenesteform og strukturer i langt højere grad understøtte.

Erik Christophersen, Sognemedhjælper i Nykøbing Falster Sogn.

84. *"Thi hvad der er krøbet ud af dåben, kan rose sig af at være præst, biskop, pave, selv om det ikke sømmer sig for enhver at udøve sådan et embede.* Martin Luther

85. "Guds kirke må leve med, og kærligt formidle, det ofte modsagte, men i Skriften klare eksklusive budskab. At der alene, og kun, er frelse ved troen på Kristus. Han er eneste vej til fællesskab med Gud. Alternativ lære om frelse til evigt liv er falsk kristendom og ikke evangelisk.

Preben Dahl, missionær i Indremission, Maribo

86. Den, som søger Gud udenfor Jesus, finder djævelen. Martin Luther

87. Folkekirkens menighedsrådsmedlemmer og ledere skal bestå af mennesker, som i tro og liv driver på Kristus og har godt omdømme i kirke og folk. Per Nedergaard Hansen organist ved Lindeskovkirken i Nykøbing Falster

88. *De, som vil styre kirken eller som vil have verdslige embeder, skal passe dem flittigt og råbe til Gud hver dag om at forblive ydmyge.* Martin Luther

89. Den omsiggribende mig-kultur er foruroligende. Vi har hverken magten eller evnen til selv at klare alle livssituationer. Derfor er troen på Jesus Kristus så befriende, og det er en lise at kunne fæste lid til Jesu løfteord i dåben om, at: "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." (Matt 28, 20)
Palle Jacobsen, menighedsrådsformand i Nykøbing Falster Sogn

90. *Derfor er dåben meget herligere end det Gud ellers har påbudt og forordnet. Den er i det hele taget så fuld af trøst og nåde at himmel og jord ikke kan begribe det.* Martin Luther

91. Den der vil gøre sig klogere end Guds ord, Bibelen, gør sig klogere og større end Gud. Det medfører, at Gud bliver ens modspiller fremfor ens

medspiller. Og Gud vinder altid. Det er derfor nu tid til at skifte hold ved omvendelse og tro på Guds nye anfører, Jesus Kristus. Jørgen Sulkjær, afdelingsformand for Luthersk Mission på Lolland-Falster

92. Helligånden er ingen skeptiker. Han har ikke skrevet tvivlsspørgsmål og formodninger i vores hjerter, men overbevisninger, som er sikrere og fastere end selve livet og al erfaring. Martin Luther

93. Vi lærer og bekender, at kirken er jordens salt, idet den forkynder et stærkt og glædeligt budskab om omvendelse, syndernes tilgivelse og Guds kærlighed imod enhver. Vi afviser enhver forkyndelse, som salt uden kraft, der fortier evangeliets budskab om nåde og tilgivelse ved omvendelse.

Mikkel Erik Kreis Søtbæk, stud. theol., menighedsrådsmedlem og kirkeværge i Bandholm Sogn

94. Årsagen til, at kirken har så store gaver, er at Gud selv, Kristus, er dens konge og lærer. Hvordan skulle det kunne gå til, at alt godt ikke er dér, hvor Gud er og regerer, hvor synd og død ikke hersker, men Kristus og frelsen selv findes? Martin Luther

95. Stærkere end alle er sandheden. Martin Luther